

TIEN VARRELTA

Ruus-Risti-esitelmät Helsingissä. Pekka Ervast on puhunut Eldorado-teatterissa, Kluuvik. 2, säännöllisesti joka sunnuntai klo 12 päivällä. Aiheena lokakuun 16 p:stä marraskuun 13 päivään on ollut *Goethen Faust* ja marraskuun 20 p:nä edelliseen liittyvä esitelmä „runollisen eli n.s. luovan mielikuvituksen salaisuudesta”. Huomattava ja ilahduttava piirre Helsingin julkisessa teosofisessa elämässä on, että näistä esitelmistä on nyttemmin ollut säännöllisesti selontekoja Helsingin Sanomissa.

Avustukset aikakauskirjamme hyväksi tänä vuonna. Viime numerossa (s. 510) kuitattuihin rahamääriin lisäämme tässä vielä seuraavat myöhemmin saapuneet erät: H. P. 100:–, A. N. 50:–, P. K. 100:–, K. K. 5:–, „Nimetön” 500:–, I. V. H. 50:–, N. K. 100:–, A. & O. T. 50:–, H. K. 155:–.

Ruus-Risti-seuran jäsenille ja ystäville! Kuten kaikki tiedämme, kaipaa R.-R.-seuramme nykyään meidän jokaisen uhrautuvaisuutta. Kaikki emme kykene henkisesti auttamaan, mutta jokainen meistä voi omalta kohdaltaan tehdä muunlaista työtä seuramme hyväksi. Tätä ajatellen olemme me, osa H:gin looshin jäsenistä, perustaneet ompeluryhmän, joka voimiensa mukaan jatkuvasti työskentelee R.-R:n taloudellisen aseman hyväksi. Tarkoituksemme on saada toimeen ensimmäiset myyjäiset jo tulevan joulukuun alkupuolella, jos suinkin saamme töitä tarpeellisen määrän valmiiksi. Sentähden kehoitamme kaikkia niitä R.-R:n ystäviä, jotka tahtovat joko töillään tai suoranaissilla raha-avustuksilla edistää ryhmämme tarkoitusta, lähettämään lahjansa viimeistään joulukuun ensimmäisellä viikolla osoitteella: Rva Katri Thesleff, H:ki, Uudenmaank. 11, R.-R:n Ompeluryhmä.

Niille Ruusu-Ristin jäsenille, jotka sattumalta eivät vielä ole suorittaneet loka-(marraskuun) maksuaan seuralle, ilmoitetaan täten, ette avustukset ovat lähetettävät Pekka Ervastille, os. Åggelby.

Ruus-Risti-horoskoopit. Insinööri Leo Krohnille on saapunut siksi paljon horoskoopitilauksia, että kestää vielä kauan aikaa, ennenkuin kaikki on ehditty suorittaa. Sentähden emme nyt ota vastaan enää uusia tilauksia. Myöhemmin ilmoitamme, koska taas voidaan näitä horoskooppeja tilata.

Painovirhe. Ruusu-Ristin viime numerossa sivulla 504 oli pieni, mutta erehdyttävä painovirhe. Rivissä 15 ylhäältä on sana „meidän” muutettava sanaksi „heidän”.

Asianharrastusta sekin. Kustannusosakeyhtiö Tietäjälle saapui – mikäli olemme kuulleet – tänä syksynä kerran Amerikasta kirje, joka oli osoitettu „Rosvoliike Tietäjälle”. Ken tällä tavalla palvelee omaa (kommunistista?) maailmankatsomustaan, hän ampuu ehdottomasti yli maalin.

Eräissä kysymysillassa tänä syksynä saatiin kuulla seuraava henki-ilmestystä kuvaava kertomus, joka asianomaisilla nimillä varustettuna jätettiin P. E:n pöydälle:

Vuonna 1907 noin huhtikuun lopulla, vähää ennenkuin minut pantiin kuulutuksiin tuomari M. S:n kanssa, menin levolle kuten tavallisesti klo 11 aikaan ja luettuani vähäsen vedin kelloni ja näin sen olevan neljänneksen vailla 12. Samalla huomasin, että oli valoisa äitini huoneessa, hän kun tapansa mukaan luki myöhään yöhön; huoneiden välinen ovi oli näet aina auki.

Käännyin kasvot seinään päin ja nukuin.

Äkkiä tunsin, että joku tarttui olkapäähäni ikäänkuin ravistaakseen minut hereille. „Ahaa”, ajattelin, „se on veljeni L., joka tapansa mukaan tahtoo kotiin tultuaan kertoa äidille ja minulle viimeisistä kokemuksistaan.” Mutta kun olin väsynyt, ajattelin: „saanpahan kuulla huomenna; nyt olen nukkuvinani oikein sikeästi, ehkä hän poistuu.”

Silloin sain semmoisen ravistuksen, että kaaduin takaisin selälleni, ja näin hämmästykseni, että huonetta valaisi räikeä sinisen valkea valo, joka oli ikäänkuin rajoitettu epätasaisine, halkinaisine

ääriviivoineen; samalla kuului rätisevä suhina niinkuin tulipalossa. Ja keskellä tätä sinisen valkoista valotäplää aivan vuoteeni vieressä seisoj olento. Mies vaiko nainen? En tiennyt. Pitkä ihmishaamu mustine silmineen ja kapeine kellankalpeine kasvoineen, puettuna jalkoihin asti ulottuvaan tummanruskeaan viittaaan, vyötäisillä nuora. Väljistä hihoista oli minua kohtaan ojennettuna käsi, joka uhkaavana, varoittavana heristi minulle sormeaan. Olennolla oli nähtävästi kova kiire ja koetti sanoa minulle jotain ja selittää jotakin, jota turhaan yritin ymmärtää.

Sitten katosi näky, valotäplä kutistui ja häipyi. Oli taasen hiljaa ja avonaisesta ovesta näin lampunvalon, joka nyt mielestäni loisti vaaleankeltaisella valolla.

Silloin vasta kauheasti säikähdin ja pelästyin, huusin äitiäni, sytytin kynttilän ja näin kellon olevan neljänneksen yli 12.

Tämä tapahtui minulle 14 vuotta sitten, mutta muisto on yhä elävänä minussa.

Että kertomus on tosi, sen vakuutan Jumalan edessä ja kunniani kautta.

Helsingissä marraskuun 8 p:nä 1921.

I. S.

Huomioita hyönteismaailmasta. Seuraava tapaus, joka sattui viime maaliskuun lopulla, osoittaa, miten hyönteismaailmassakin on jotakin tajuista johtoa ja meille vielä käsittämätöntä viisautta.

Eräänä päivänä mainittuna aikana huomasin kohtalaisen ison hämähäkin tekevän verkkoaan kukkasten lehdille huoneessani. Puhuin hänelle ääneen, että hän kyllä saa tehdä siihen pyydyksensä, mutta mitään saalista siitä ei nyt lähde. Hämähäkki teki kuitenkin erinomaisella ahkeruudella verkkonsa valmiiksi ja minä päätelin, että tulee pitkäaikaiset seisovat ja kauniit ilmat, koska se nyt näin laskee pyydyksiään. Niin tulikin sitten. Tämä kevät on ollut merkillinen siitä, että ilmat ovat olleet kauniit ja aurinkoiset.

Hämähäkki istui pari päivää verkossaan ja asettui sitten kattoon sen kohdalle sekä viipyi siinäkin jonkun päivän. Mutta eräänä aamuna löysin sen vesiastiassa uiskentelemassa keittiön puolella. Otin vispilän ja asetin sen hämähäkin alle ja ajattelin, että se tarttuu vispilän varpuihin ja pelastaa siten itsensä, koska se näytti kylmässä vedessä kovin kangistuneelta. Mutta se ei tarttunutkaan varpuihin vaan pudotti aina itsensä niiden välistä takaisin vesiastiaan. Sanoin sille silloin ääneen:

– Mitä tuollainen velttous tarkoittaa?

Samalla hävisi se näkyvistäni, ja vaikka oli kirkas sähkövalo, en keksinyt mihin se joutui. Etsin vedestä ja vispilästä, mutta kummatkin olivat tyhjiä. Tapaus oli mielestäni käsittämätön. Minne joutui hämähäkki heti, kun olin sitä moittinut?

Heitin pois vispilän kädestäni ja ajattelin: menipä nyt mihin tahansa, ei sitä näkyvillä ole. Mutta samalla keksin sen kävelevän seinätapetille paljon yläpuolella vesiastiaa. Se meni hiljalleen ja kankeasti hellaa kohti. Lämpimään päästyään virkosi se entisen vikkelläksi ja hävisi nitsin väliin. No, kunhan suojaan pääsit, ajattelin minä ja jätin sen omaan rauhaansa. Mutta jonkun päivän perästä huomasin hämähäkin tehneen pyydyksensä kyökin nurkkaan vuoteen yläpuolelle.

– Jassoo, vai sinne sinä nyt asetuit, sanoin sille ääneen. Saat olla rauhassa minun puolestani, mutta muuta sieltä et saa, kuin lutikoita, jos niistä joku vielä on uskaltanut jäädä, ylössanomistani huolimatta. Jos sellaisia uppiniskaisia löytyy, on sinun ne pyydystettävä ja maksakoot sitten hengellään tottelemattomuutensa. Sinä saat ne kaikki tappaa.

Mutta tähän urakkaan hämähäkki ei ryhtynyt, sillä seuraavana aamuna oli hän kuolleena vesiastiassa, eikä virvonnut enää henkiin.

En kumminkaan ymmärrä, minkä vuoksi hän teki itsemurhan. Suggestioitsinko minä sen liian toivottomilla ajatuksilla, vai pitikö hän lutikkain pyydystämistä liian epätoivoisena tehtävänä? Vai olisiko tuo käsky ollut jollakin tavalla vastoin viisauden sääntöjä? Näitä kysymyksiä en ole voinut ratkaista.

F. K.

Kuvanveistäjä Eemil Halonen on saanut valmiiksi uuden erinomaisesti onnistuneen korkokuvan Pekka Ervastista. Kuva on medaljongin muodossa ja kipsistä valettuna sitä on myytävänä 60 markan ja pronssin väriseksi patinoituna 75 markan hinnasta. Nähtävänä taiteilija Halosen atelierissä Helsingissa, Pitkäsillanranta 17.

(Ruusu-Risti 1921 Marraskuu N:o 9, s. 573-576)